

Zaak C-136/91

Findling Wälzlager Handelsgesellschaft mbH tegen Hauptzollamt Karlsruhe

(verzoek van het Finanzgericht Baden-Württemberg
om een prejudiciële beslissing)

„Anti-dumpingrechten — Uitlegging van artikel 1, lid 3,
van verordening (EEG) nr. 374/87”

Rapport ter terechtzitting	I - 1794
Conclusie van advocaat-generaal W. Van Gerven van 2 juli 1992	I - 1802
Arrest van het Hof (Derde kamer) van 1 april 1993	I - 1812

Samenvatting van het arrest

Gemeenschappelijke handelspolitiek — Verdediging tegen dumpingpraktijken — Uitlegging van communautaire regelgeving — Anti-dumpingrecht — Toepassing van individueel aan exporteurs toegewezen tarieven van anti-dumpingrecht — Export door intermediaire onderneming — Geen invloed

(Verordening nr. 374/87 van de Raad, art. 1, lid 3)

Artikel 1, lid 3, van verordening nr. 374/87 houdende definitieve inning van de bedragen die werden gestort als waarborg voor het voorlopige recht en houdende instelling van een definitief anti-dumpingrecht op de invoer van lagereenheden in kussenblokken van oorsprong uit Japan, dat voorziet in de toepassing van aan zeven met name genoemde exporteurs individueel toegewezen tarieven van het anti-dumpingrecht en van een hoger residueel tarief voor de overige exporteurs, moet worden uitgelegd niet alleen met inachtneming van de bewoordingen ervan, maar ook rekening houdend met de context en de doelstellingen van de regeling waartoe het behoort. Blijkens de basisverordening betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap, mogen de anti-dumpingrechten niet hoger zijn dan de marge van dumping en moeten zij lager zijn indien lagere rechten volstaan om de schade op te heffen. Er is sprake van miskenning van dit beginsel, dat eveneens is neergelegd in artikel 8 van de Anti-

dumpingcode van het GATT, wanneer op een door een intermediaire onderneming uitgevoerd produkt een hoger anti-dumpingrecht zou moeten worden toegepast dan het recht dat van toepassing is wanneer hetzelfde produkt naar de Gemeenschap wordt uitgevoerd door de onderneming die het haar heeft verkocht. Indien in laatstbedoeld geval het vastgestelde recht toereikend is geacht om de schade op te heffen, zou de toepassing van een hoger recht in het andere geval niet evenredig zijn aan het gestelde doel.

Bijgevolg moet artikel 1, lid 3, van verordening nr. 374/87 aldus worden uitgelegd, dat het voor de toepassing van het aan een met name genoemde exporteur individueel toegekende tarief van het anti-dumpingrecht volstaat, dat is bewezen, dat de ten invoer aangegeven lagereenheden in kussenblokken voor of door deze exporteur zijn vervaardigd.

RAPPORT TER TERECHTZITTING in zaak C-136/91 *

I — De feiten en het procesverloop

1. *De toepasselijke bepalingen*

Op 5 februari 1987 heeft de Raad verordening (EEG) nr. 374/87 vastgesteld houdende definitieve inning van de bedragen die werden gestort als waarborg voor het voorlopige recht en houdende instelling van een definitief anti-dumpingrecht op de invoer van

lagereenheden in kussenblokken van oorsprong uit Japan (PB 1987, L 35, blz. 32). Artikel 1, lid 3, van deze verordening luidt als volgt:

„De hoogte van het anti-dumpingrecht, uitgedrukt als percentage van de nettoprijs, franco grens Gemeenschap, niet ingeklaard, wordt als volgt vastgesteld:

* Procestaal: Duits.